

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Gvillelmi Postelli De Repvblica

Postel, Guillaume

Lvgdvni Batavorvm, 1635

Cap. XX. De eponymo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65533)

CAP. XX.

De Eponymo.

AB Eponymo τὰ Διονύσια, id est, Bacchanalia, & θαργῆλια, id est, Apollini, & Dianæ sacra, unde θαργηλιῶν mensis Aprilis dictus est, administrari consueverant. Lites τῆ κακώσεως (qua voce primo lites quæ inter virum, & uxorem acciderent, secundo mutuas inter parentes actiones aut liberorum ingratorum erga progenitores, & item plura quæ in tractatu de actionum vocabulis tradere decrevi, significantur) audit, atque iudicat: pœnam τῆ παροινίας, id est, iniuriæ per remulentiã illatæ statuebat. Illius curæ committebantur orphani, ad quos defendendos, tuendosque ἐπίτροποι tutores viros singulari inte-

gritate deligere solebat, qui ius etiam inter legitimum, & institutum hæredem dicere ex officii ratione solebant. Hos Græcia τῶν ὀρφάνων ἐπιτρόποις, id est, orphanorum tutores, ut ab his apposita dictione differrent, qui τῶν χηρῶν ἐπιτρόποις viduarum defensores dici consueverant, vocare solebat. Postremi viduas quæ post mariti mortem gravidæ remanserant, diligentius conservabant, atque posthumis prospicere soliti, curabant viduas, pupillosque diario indictionum eximi, publicisque contributionibus liberari. Qua in re quam simus negligentes, id satis monstrat, quod nullus ad id munus magistratus peculiaris deligi solet: & præclaris interim verbis pietatem intonamus, in qua exercenda facile non tantum à Muhamedicis, sed & ab ethnicis vincimur. ἐπιτρόποις alioqui si sine adiecta
alia

aliã voce acceperis, cuius nego-
 cio præfectum notabit. Iam su-
 pra docui fastorum seriem, re-
 rumque gestarum memoriam ab
 hoc eponymo magistratu nota-
 tari scriptis publicis, privatisque
 solitam : quod verum semper
 erat, nisi quod in ἀρχαιετίας,
 id est, magistratum electione
 sub anni Principio fieri ad ali-
 quot dies solita ita supputabant,
 ἐπὶ πρώτης αἰουαίας τῆ δεκάτῃ ἢ
 ἐνδεκάτῃ, primæ prytaniæ deci-
 ma, aut undecima. Cicero mo-
 rem Græcorum exprimere libro
 de fato voluit. Morietur, in-
 quit Epicurus, quum duos, &
 sexaginta annos natus vixerit
 Archonte Pythorato. Voluit &
 genitivum Græcorum in ablati-
 vum Latinorum transferre Græ-
 co vocabulo. Proprie itaque
 dicebatur ἀρχὸν ἢ ἐπώνυμον, id
 est, Princeps unde res gestæ ra-
 rationem temporis, nomenque

acciperent. De eponymis statu-
tuis iam ante scripsi. ἀρχὴ ἰπώνυ-
μος nomen erat magistratus il-
lius. Unum nolo omittere, quod
hi ius ciuibus tantum dicerent, in
iisdem vero causis πολέμαρχος
inquinis.

CAP. XXI.

De Rege.

BΑΣΙΛΕ΄Α regem, sacrifi-
culum interpretatur Livius:
unde possumus confirmare (quod
sæpius exposui) Romanos non
tantum legum exemplum à Græ-
cis expetivisse, sed & Reipub.
imaginē hinc sumpsisse. Quem-
admodum enim hi rege sacrifi-
culo sacra fere omnia administra-
re solebant, ita nomine sacrorum
prima erat Athenis autoritate
Rex. Prima enim muneris di-
gnitas illi erat, quod τὰ ἰλιύσινια,

κ;